

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2016 r. – Picard/Komisja**(Sprawa T-769/16)**

(2017/C 014/52)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Maxime Picard (Hettange-Grande, Francja) (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji ustalającej z góry niektóre elementy jego uprawnień emerytalnych lub braku wydania takiej decyzji wymaganej przez regulamin pracowniczy, wynikającego z wiadomości skierowanej do skarżącego w dniu 4 stycznia 2016 r. przez osobę prowadzącą sprawę z sektora 001ds. emerytur i rent Działu 4 Urzędu Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych, w której wskazano, w odpowiedzi na jego wniosek z tego samego dnia, że jego uprawnienia emerytalne uległy zmianie w następstwie ponownego zatrudnienia go w grupie funkcyjnej II z dniem 1 czerwca 2014 r., w związku z czym wiek przejścia przez niego na emeryturę zmienił się na 66 lat, a współczynnik nabycia praw emerytalnych na 1,8 % od dnia 1 czerwca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności, w razie potrzeby, decyzji z dnia 26 lipca 2016 r. dyrektora Dykcji E DG ds. zasobów ludzkich Komisji, w zakresie w jakim oddalono w niej jako niedopuszczalne w braku aktu niekorzystnego, a pomocniczo jako bezzasadne, zażalenie skarżącego z dnia 1 kwietnia 2016 r. na decyzję lub jej brak wynikający z wiadomości z dnia 4 stycznia 2016 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi jeden zarzut, dotyczący naruszenia prawa i naruszenia art. 77 akapit 2 i 5 regulaminu pracowniczego, a także art. 21 akapit 2 i art. 22 ust. 1 akapit 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, mających zastosowanie na mocy art. 109 warunków zatrudnienia innych pracowników (WZiP), którymi obarczona była wiadomość z dnia 4 stycznia 2016 r., ponieważ brana pod uwagę datą rozpoczęcia służby w celu zastosowania tych przepisów regulaminu pracowniczego był dzień 1 czerwca 2014 r., kiedy weszła w życie umowa, na podstawie której skarżący wstąpił do grupy funkcyjnej II („GF II”) na podstawie art. 87 ust. 4 WZiP, a powinien to być dzień 1 lipca 2008 r., kiedy podjął on pierwszy raz służbę w Komisji, w charakterze członka personelu kontraktowego w grupie funkcyjnej I.

Zarzut ten składa się z dwóch części:

1. Pierwsza część dotyczy tego, że sektor 001 ds. emerytur i rent Działu 4 Urzędu Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych (PMO) i dyrektor Dykcji E DG ds. zasobów ludzkich Komisji (DGHR) błędnie uznali, ze względu na to, że umowa z dnia 19 maja 2014 r., na podstawie której skarżący wstąpił do GF II, była nowa i spowodowała ponowne zatrudnienie, że art. 22 ust. 1 akapit 2 i art. 21 akapit 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego nie mają do niego zastosowania, natomiast stosują się do niego art. 77 akapit 5 i 2 regulaminu pracowniczego, mimo że dniem rozpoczęcia służby, o którym mowa w art. 21 i 22 załącznika XIII, jest dzień pierwszego zatrudnienia.
2. Druga część dotyczy błędu również popełnionego przez sektor 001 ds. emerytur i rent Działu 4 PMO i dyrektora Dykcji E DGHR, gdy uznali oni, ze względu na to, że umowa z dnia 19 maja 2014 r., na podstawie której skarżący wstąpił do GF II, stanowiła przerwanie ciągłości przebiegu jego kariery zawodowej, że art. 22 ust. 1 akapit 2 i art. 21 akapit 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego nie mają do niego zastosowania, natomiast stosują się do niego art. 77 akapit 5 i 2 regulaminu pracowniczego, mimo że ta umowa wpisywała się w nieprzerwany przebieg jego kariery zawodowej, gdyż jej celem i skutkiem była zmiana jego zaszeregowania, przy jedynie formalnej zmianie pełnionej funkcji.